

به منظور ایجاد ارتباط با دیگران از دهانش خارج می‌شود، علامتی قرار داد شده است، او را برای کشف خواندن و نوشتن آماده کرده‌ایم. کودکانی که به آن‌ها امکان کشف داده می‌شود، به زودی می‌توانند کلمه‌هایی را که مایل‌اند و قبلاً نیاموخته‌اند، بنویسند. ممکن است تفاوتی بین «ص» و «س» و «ث» قائل نباشند و آنچه می‌نویسند، از نظر استانداردهای نگارشی غلط باشد، اما همین‌که کودک خودش کشف کرده برای صدهایی که می‌خواهد بیان کند علامتی قائل شود، بخش مهمی از آموزش او انجام شده است.

ما باید در آموزش کودکان به جای آموزش «انجام دادن»، از «امکان دادن» استفاده کنیم. معلم خوب برای دانش‌آموز امکان یادگیری و کشف فراهم می‌کند، چون کودکی که در اختیار او قرار گرفته

کشف کودکی در رفتار معلمان

● مرسوم است که در نوشته‌ها و سخنرانی‌ها از مدرسه به عنوان محل «کسب دانش» یاد می‌شود. اگر کودکی و کودکانگی را خوب بشناسیم، متوجه می‌شویم محل کسب دانش بودن مدرسه اشتباهی مصطلح است.

کودک به هیچ عنوان در ارتباط با هستی پیرامون خود در پی کسب نیست. او اصولاً کاسب نیست. کودک یک کاشف است و مدرسه باید به او امکان کشف بدهد. پس مدرسه محل «کشف دانش» است. کودک چیزی از بیرون به خود اضافه نمی‌کند، بلکه آنچه را درون خود دارد، استخراج می‌کند.

در ظاهر این عبارات تناقضی به چشم می‌خورد. مثلاً شاید پرسیده شود، کودک حروف الفبا و پایه‌های ریاضیات را چگونه کشف می‌کند؟

پاسخ مناسب شاید این باشد که ممکن است ظاهر حروف الفبا را به او یاد دهیم، اما آنچه او می‌آموزد، بر پایه‌ی کشفش از فرایند کنار هم قرارگیری این حروف برای ساختن واژه‌هاست. اگر به کودک کمک کنیم خودش کشف کند چگونه برای صدهایی که

آموزگاری
تنها حرفه‌ای
است که همهی
شغل‌های دیگر را
می‌آفریند.

اندیشه‌ی معلمی

الهام فراستی

آخرین
اشتباه تو
می‌تواند بهترین
معلمت باشد.

است، یک کاشف به تمام معناست. کشف یعنی یافتن ناشناخته‌ها. کودکی که کشف می‌کند، دانش را درونی می‌کند و کودکی که می‌آموزد، هر لحظه امکان فراموشی آنچه را یاد گرفته است دارد. معلم ورزیده باید بتواند خود را در فضای کودکی قرار دهد و کودکانه با دانش‌آموزانش همدل شود. مهم‌تر اینکه در کشف فرایندها با آن‌ها همراه شود. معلم کودکان باید خودش کودک شود و با مشخصه‌های کودکی به کلاس برود:

چون که با کودک سر و کارت فتاد پس زبان کودکی باید گشاد

در واقع، زبان کودکی مثل کودکان حرف زدن یا صرفاً ساده حرف زدن نیست، بلکه کودکانه اندیشیدن و کودکانه زیستن است که باعث می‌شود معلم و کودک هر دو با هم به کشف بپردازند. ■

تصویرگر: آرش عادل

